

Melodi: Moingvise.

1. Vårt lag er fortsatt i full vigør, har mange venner, er talerør for de som mener det har verdi å kjenne fortida si. En masse emner har blitt tatt opp, og folk har trava rundt uten stopp- Tilgang på stoff har vært svært så god til minnestund nummer to.....

Ut på tur...

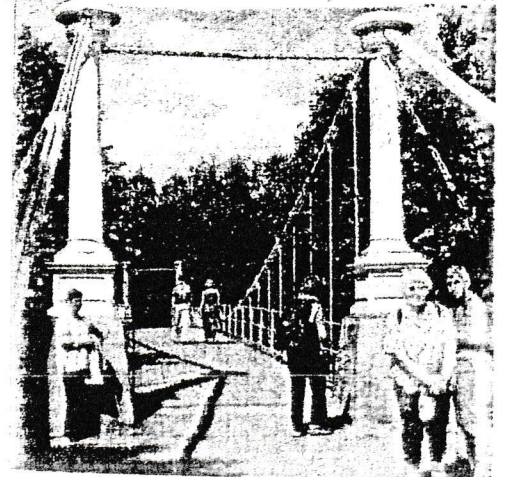
2. På tettstedvandring med Linnerud'n i Åmot, Geithus og Vikersund. Mot Finnemarka og Glitrevann i spissen gikk samme mann. Leif Hellerud tok oss gjerne med på tur til Høgget der vi fikk se hvor gamle boplasser en gang lå- han skreiv jo bok om dem òg...

3. På Bronesmoane har vi vært med Olav Sørensen som har lært oss mange ting om ei tid så fjern da her blei utvinni jern. Til Aase Hanna sitt yndlingssted på Ullhaugtuppen blei mange med. Å trave rundt i en fri natur er deler av vår kultur.

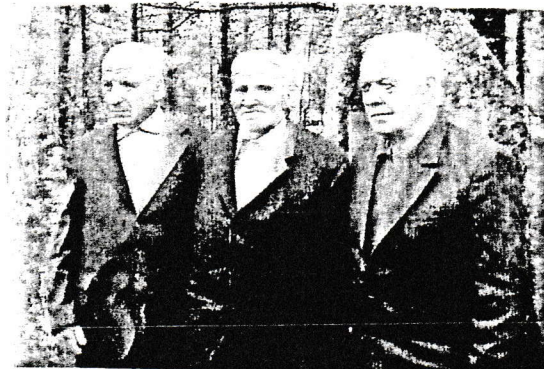
4. Ja, folk har trava i øst og vest på Kirkeveien med bisp og prest. Fra husmannstufte på Heggens jord til Vike lenger mot nord. Langs Akerselva til Aamodt bru, på Collettstien ved Buskerud. Til Maidalen der fly falt ned -i nittenförr skjodde det.

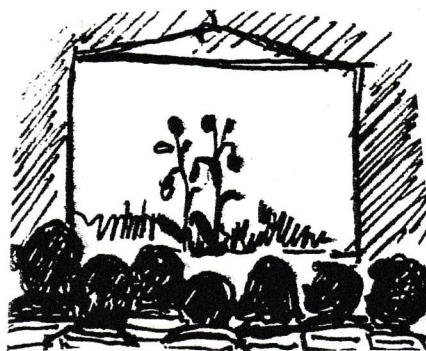
5. Besøk på Westad og Union,
to arbeidsplasser med tradisjon.
På Simostranda sto folk i kø,
hos Hulbak bakte de brød!
Var tema vannkraft og NVE
var Erling Diesen rett mann å be.
Mens dyrelivet i Holleia
det tok Arnt Berget seg av.

6. Tross mange vansker og mye slit
det lyktes endelig å hente hit
tre gamle fanger fra krigens tid:
to Ivan-er og Andrij!
Fra Ukraina, fra trange kår
kom de tilbake til bygda vår,
til fest og møter med tett program
som brakte minnene fram.

9. På Kongsrud grendehus møttes vi
i mange år....det var trivelig.
Men stadig kom fler' som ville inn-
Den vesle salen blei stinn!
Når Thure kom, ja da blei det trangt,
for denne karen han kunne mangt
om planteliv og om kjerringråd
og byggeskikk før og nå.

8 10. For mange medlemmer i vårt lag
holdt Trygve Christensen foredrag
om hvordan finnene vandra hit
- om harde vilkår og slit.
Med vakre bilder blei vi tatt med
til plasser skogfinner slo seg ned,
der navna ennå kan minne om
den folkegruppa som kom.

9 **18.** Da Per Frick Høydal ga seg i kast med "Vidkun Quisling-en drøm som brast", satt over 80 og venta spent, skjønt hovedtrekka var kjent. Som sjelesørger fikk Høydals far se hvordan dødsdømte Quisling var: forskrudde tanker, et spalta sinn der ingen skyld trengte inn.

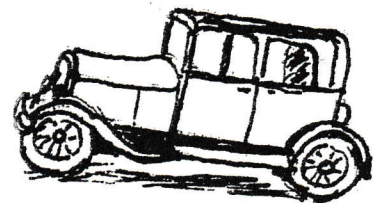
10 Da kveldens tema var "Gamle ting", blei mange medlemmer satt i sving, de kom til Kongsrud med mye rart som slekta hadde bevart: Et hundehalsband med pigger på, et skopar slitt ut av føtter små, forskjellig redskap for bakst og vev noen dokumenter og brev.

17. En milestein i fra Hervig gård, en prektig sabel, to alenmål, en samling minner fra krigens år, avis fra frigjøringsvår. En enkel dåpskjole sydd i hvitt, fra Heggenåsen en trilobitt, et lite hjerte for luktevann, to tiner pent satt i stand.

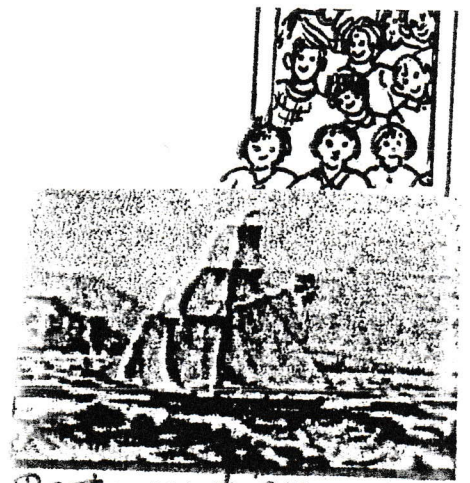

12 **31.** Av biler finnes det mange slag, det fikk vi se en oktoberdag da Thon og Finnerud var bedt inn og la fram hobbyen sin. De viste bilder i hundrevis av gamle Forder og dollarglis. Et fullsatt Kongsrud var imponert av alt som blei presentert.

13. Til masse mennesker fortalte Knut om bygdefolket som reiste ut langt over havet til USA - det var en sjanse å ta...

Vi smøg oss fram med vårt kakefat til hundreogtjue som sku ha mat. I hver en krok sto folk sammentrengt. Kapasiteten var sprengt!

Restauration.

14. På påskemøtet da slo vi til med lang fortelling og skuespill om gamle skikker og overtro - med lampefeber vi stod blant bord med grønt lauv og kyllingpynt der mye publikum var begynt å finne plasser, de lurte på hva skulle her foregå?

Amatører med lampefeber.

15. Langt innpå Finnskogen lærte vi om svedjebruket i svunnen tid - da rugkorn sådd i den varme mold ga opptil ti tusen fold.

Ved Skasensjøen en sommerkveld satt vi i gamle på reinsdyrfell, mens god og svett satt en Snarumskar i badstu som var gjort klar.

16. Med sjef på Dæsbekken, Roar Moe, blei søndån livat, vi lo og lo av alt det rare han påstod fans der uti villmarka hans.

I Bjønnehiet slo vi oss laus med hjortekaker i fløtesaus, med trekkspilltoner og moltebær - vi likte oppholdet der.

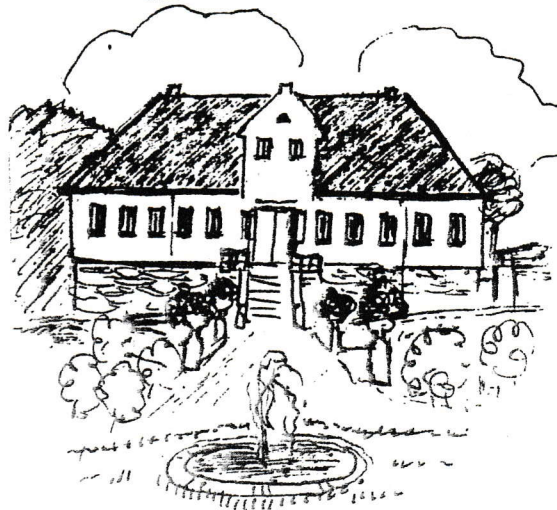

17) **22.** Med Ragnhild foran i Oslo-drakt gikk vi den ruta hun hadde lagt bak tjukke murer på Akershus-et sted med historisk sus. Et godt museum som kan gi svar hva hjemmefronten i Norge var. På stein der ute står navn på dem som aldri mere kom hjem.

18) **23.** Å lage turer gikk saktens an så lenge laget vårt hadde han som skaffa busser og var sjåfør med romslighet og humør. Med han bak rattet gikk turen greit, nå trur vi sikkert at alle veit at dette handler om Kristian, en takk vi sender til han!

19) **24.** Vi veit at Ragnhild var veldig lur hver gang hun planla en Oslo-tur. Da tok hun prøvetur dann og vann med Per og bikkjer i band. Det aller første av turens mål var Oslos stilige Ladegård, samt middelalderens kirkehus, som alle ligger i grus.

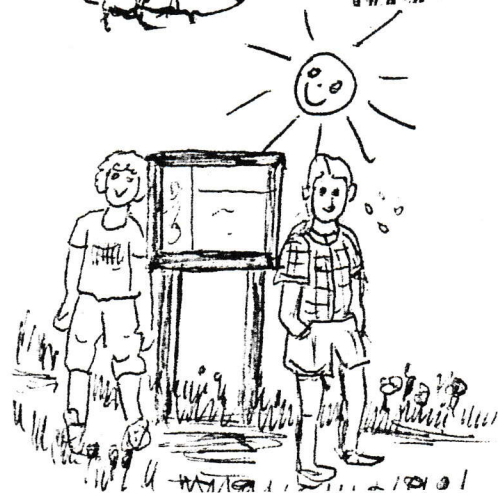
25. Med ferje bar det utover sjøen til klosterlivet på Hovedøen til loff og reker hos munken sjøl (han solgte svinedyrt øl!). For blomsterelskere var det gøy å se på floraen på sånn ei øy- Blant sjeldne planter det dukka opp ei dame helt uten topp.

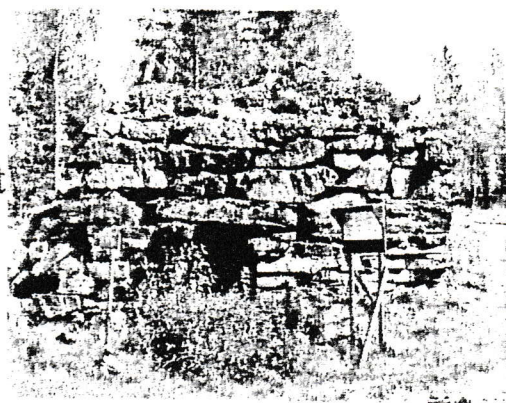
21) **33.** En junisøndag dro vi på tur mens regnet pøste ned skur på skur. Vi spiste boller fra Randis korg på veien til Oscarsborg. Mens vinden blåste og vannet rant, blei vi vist rundt av en kommandant som kunne alt som var verdt å si om Norges Kystartilleri.

22) **35.** En plan blei lansert av Thure Lund: En sti fra Heggen til Vikersund, med oppslagstavler med tekst og kart. I fjor var anlegget klart! En junilørdag da sola brant gikk 60 mennesker mens svetten rant i retning Wermund sitt røde hus -der venta kaker og brus.

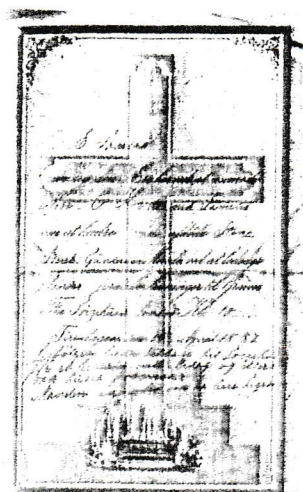
23) **37.** En viktig forløper for sement fikk man når kalkstein blei skikkelig brent i store ovner fyrt opp med ved- og kalken murte man med. Andreas Øvergaard førte an på tur i marka, der viste han hvor rest av kalkovner enda står -en del av fortida vår.

Over på Werp. Informasjonstafelen sett opp av Ostre Årnes Vel til fjore. (Kort nr. 2)

Foto: Østmark

24) **40.** Bjørg Randi Hovde, lokal ekspert på gravferdsskikker slik de har vært, med likstrå, gravøl og bedarmann -da særlig blant bondestand. Til gjestebud var det gildt med smør lagt i ei form som seg hør og bør. Et sendingssmør av høy kvalitet ga giver stor verdighet.

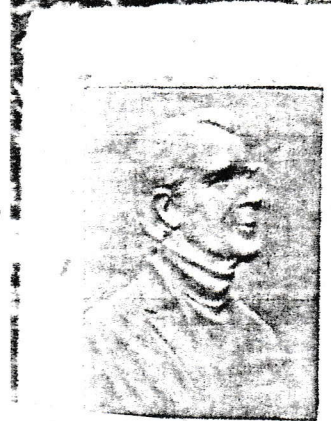
25) 3. At emnet tenga var åpenbart,
vi var vel nitti ved møtets start,
for Olav Werner er kjent og kjær,
og født det blei han just her.
Vi spilte plater, det kvein og låt,
men folk satt andektig, noen gråt,
for stemmen klarte å trenge inn
og røre hjerter og sinn.

26) 4. Fra Hawailåter til salmesang-
hans karriere var veldig lang.
Et trofast innslag har han óg vært
i radioens ønskekonserter.
Blant alle sanger tok vi et valg,
snart legges CD-er ut for salg,
og Geithus torg blir en vakker plett
med Olav Werner-plakett.

27) 9. Et stort prosjekt er brakt vel i havn,
nå står det der, Olav Werners navn
på relieffet på grå granitt,
og riktig fint har det blitt.
Det var nok sant det hans datter sa:
" Han glemte aldri hvor han kom fra."
Nå står han der og skal minne om:
Det var fra Geithus han kom!

7/6-09. Ca 300 til stede

28) 10. Han ville fylt hele hundre år,
den kjente sanger fra bygda vår,
en masse folk ville delta i
en minneseremoni
der de to fettere Hellerud
tok seg av tale og intervju-
så Werners stemme spilt inn på band
som sang «Eg veit meg eit land».

29) 11. To veteraner som førte an *(Jan Henrik og Erling)*
på tettstedsvandring vi fikk i stand-
de huska godt hvordan allting var
på stedet i gamle da'r!
Den gang da Geithus var veldig «rødt»,
og ungdom møttes på stasjon støtt-
da Jossebua var populær-
blant fotballgærne især!

- 30) 13. Med Egil Christiansen som ekspert dro vi til "Bæsjø", som jo har vært et sted hvor mang en sprek brøtningskar med tømmerhake sto klar. I fløterstua har det blitt rom for gammel redskap som minner om at tømmerfløtingas travle tid den er for alltid forbi.

En annen ekspert:

- 31) 13. På Delinga fløy han vidt omkring og så og lærte en masse ting om "brøtningskaranes" travle dag og redskap av alle slag. En ivrig fisker blei Otto fort, fra Sutrimark var jo veien kort, og "Bæsjø"-turene som han tok, har siden blitt til ei bok!

6/10-09. 70 til stede.

Otto Myrvold: Livet i Bergsjø.

- 32) 11. På møtet var nok andelen stor av folk med gener fra "søta bror", og vi med utvanna svenskeblod er stolt av det, må du tro! Forfedre kom for å delta i en hurtig voksende industri, ved "Drammensælva" var jobb å få, og husrom fantes det og.

Bryllup i Geithus 1904

- 33) 12. Han starta gransking og foretok et søk i manntall og kirkebok, fant folk fra Mølnedal og Munkedal'n med ektefeller og barn. De kom på rekke de mange små, og dobbeltnavn måtte alle få. Hva het din innvandra oldefar? Spør Erling, han kan gi svar!

